

Uoverensstemmelser med hensyn til vilkårene for en tilladelse kan indbringes af en kommunalbestyrelse og amtsrådet, jfr. § 6, stk. 2, eller af en bavnvirksomhed, jfr. § 7. Er kommunalbestyrelsen tilladelsesudstedende myndighed, kan sagen dog først indbringes for persontrafikrådet, når den har været forelagt amtsrådet.

Uoverensstemmelser med hensyn til behovet for speciel rutekørsel og for andre former for buskørsel, jfr. § 6, stk. 3 og § 11, kan alene indbringes af en kommunalbestyrelse eller af amtsrådet.

Til § 20.

I lighed med § 7 i omnibusloven kan ministeren for offentlige arbejder administrativt fastsætte regler om krav til busmateriellets indretning og udstyr, f. eks. sikkerhedskrav eller krav om afmærkning og lignende af kontrolmæssige grunde. Der kan herunder blive tale om regler, der forbyder, at busser, der benyttes til turist- og bestillingskørsel, forsynes med udstyr, som er typisk for hyrevogne, f. eks. taksameter. Ligeledes kan der fastsættes regler om kvalifikationskrav til føreren, f. eks. et særligt alderskrav og krav om en vis erfaring som fører af et motorkøretøj i lighed med de krav, der stilles efter bestemmelsen i § 6 a i omnibusloven.

I forhold til den gældende lovgivning er bemyndigelsen til ministeren udvidet på et enkelt punkt, idet bemyndigelsen også dækker regler om køretøjernes benyttelse, dvs. at der administrativt kan indføres regler om f. eks. adgangen til at medtage dyr under befordringen eller om rygeforbud.

Til § 21.

På baggrund af rådets funktioner i henhold til

denne lov bliver de pågældende transporterhvervsorganisationer – d.v.s. Landsforeningen Danmarks Bilruiter og Turistvognmændenes Landsorganisation – chaufførerne, DSB og de kommunale organisationer – d.v.s. Amtsrådsforeningen i Danmark og Kommunernes Landsforening – repræsenteret i rådet med et medlem hver. Det er endvidere forudsat, at miljøministeriet på grund af rådets funktioner med hensyn til trafikplanlægningen, jfr. lovforslaget om den lokale og regionale kollektive personbefordring uden for hovedstadsområdet, får en repræsentant i rådet.

Til §§ 23 og 24.

Efter forslaget skal loven træde i kraft kort tid efter dens vedtagelse, dog på nær § 1 og § 4, stk. 1, 1. pkt., der sættes i kraft fra et tidspunkt, der fastsættes af ministeren for offentlige arbejder.

Baggrunden herfor er, at der vil medgå nogen tid med hensyn til forberedelse af lovens iværksættelse, og at det ikke er muligt på nuværende tidspunkt at overskue, hvornår dette arbejde vil være tilendebragt. Da navnlig udarbejdelsen af de i § 4, stk. 1, 1. pkt., omhandlede planer vil tage tid, er det forudsat, at denne bestemmelse sættes i kraft på et senere tidspunkt end § 1. Da planerne skal danne grundlag for tilladelsesudstedelsen, vil det være nødvendigt, indtil planerne er udarbejdet, og § 4, stk. 1, 1. pkt., kan sættes i kraft, at have regler om høring af myndigheder og trafikvirksomheder, der skal medvirke ved planernes udarbejdelse, forinden tilladelse kan udstedes. Bestemmelsen indeholder bemyndigelse for ministeren for offentlige arbejder til administrativt at udfærdige sådanne midlertidige regler.